

ΕΤΟΣ 59ον

9 Ὀκτωβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 41 (3045)

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ

«Ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ»· ἓνα μικρό ἀπόσπασμα τῆς πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου παρατίθεται σήμερα, προσφέροντάς μας τὴν εὐκαιρία νὰ προβληματισθοῦμε πάνω σέ ἓνα κήλημα, μιά πρόσκληση πού μᾶς ἀφορᾷ ὅλους. Ἡ πρόσκληση αὐτὴ βεβαίως ἀπευθύνθηκε πρῶτιστα ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεὸ στὸ Λευϊτικὸ μὲ τὴ φράση «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» καὶ χρησιμοποιεῖται ποιμαντικὰ ἀπὸ τὸν ἀπόστολο Παῦλο στὴν κατήχηση τοῦ λαοῦ.

Μιά κλήση πού μᾶς ἀφορᾷ

Πολλές φορές βρισκόμαστε σέ πανηγύρεις ἱερῶν ναῶν ἢ ἐπισκεπτόμαστε ἱερά προσκυνήματα, πληροφοροῦμαστε γιὰ τὸ θαυμαστὸ βίο τῶν τιμωμένων ἁγίων προσώπων καὶ μὲ εὐλάβεια καὶ εἰλικρίνεια τὰ θαυμάζουμε γιὰ τὴν ὑπομονή καὶ τὴν καρτερία τους, τοὺς ἄθλους καὶ τὰ κατορθώματά τους, τὴν πίστη καὶ τὰ καλὰ τους ἔργα, μὲ ἄλλα λόγια ὅλα αὐτὰ πού τοὺς ἀνέδειξαν ἁγίους, ἄξιους δηλαδὴ τῆς κλήσεως τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐπικοινωνία ἐπηρεαζόμαστε συναισθηματικὰ πρόσκαιρα, ἀλλὰ δυστυχῶς αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἔναυσμα γιὰ θετικὴ ἀπάντηση στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ, ἀλλαγὴ τῆς δικῆς μας ζωῆς, ἀπαρχὴ τῆς προσωπικῆς μας μεταμόρφωσης. Χάνουμε ἔτσι εὐκαιρίες μοναδικές καὶ ἀνεπανάληπτες γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ζωὴ, ἀφήνοντας τὸ χρόνο νὰ κυλᾷ ἀνούσια καὶ ἀνώφελα. Μοιάζει τὸ ὅλο γεγονός μὲ τὴν παρουσία μας σέ ἓνα σπουδαῖο μουσεῖο πού τὸ ἐπισκεφθήκαμε, θαυμάσαμε τὰ ἐκτιθέμενα στὶς προθήκες του ἀντικείμενα καὶ φεύγοντας πήραμε μαζί τὸν θαυμασμὸ μας γιὰ τὰ κατορθώματα κάποιων ἀνθρώπων πού ἔζησαν σέ κάποια παλιὰ ἐποχὴ.

Δὲν εἶναι ὁμως οἱ Ἅγιοι ἐκθέματα μουσειακά, οὔτε ἡ κλήση τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ὑπόμνηση τοῦ Ἀποστόλου ἀφοροῦν μιά συγκεκριμένη ὁμάδα ἀνθρώπων μὲ εἰδικὰ χαρακτηριστικά, μιά χρονικὴ περίοδο τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὴν ὁποία

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ς΄ 16-ζ΄ 1)

Ἡ καθαρότητα τῆς σαρκός καί τοῦ πνεύματος

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ἔχουμε ἀποκοπεῖ. Δέν ἦταν οἱ Ἅγιοι πηλασμένοι μὲ διαφορετικὰ ὑλικά ἀπὸ αὐτὰ πού καὶ ἐμεῖς εἴμαστε πηλασμένοι, δέν ἤλθαν στὸν κόσμον μὲ τρόπο διαφορετικὸ ἀπὸ αὐτὸν μὲ τὸν ὁποῖο ἤλθαμε ἐμεῖς, δέν ἔζησαν «ἀπείραστοι κακῶν» σ' ἓνα χῶρον καὶ χρόνο χωρὶς πειρασμούς, ποικίλες ἐναλλακτικὲς λύσεις κοσμικοῦ τύπου. Βεβαίως ὄχι· ἔζησαν κι αὐτοὶ ὅπως καὶ ἐμεῖς σ' ἓναν κόσμον πού ἡ ἀγιότητα δύσκολα γίνεται πράξη. Παρόλη αὐτὰ τὴ βίωσαν πορευόμενοι τὴ «στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ζωὴν», στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Τὰ ἐλέγγυα τῆς καλῆς μας πορείας

«Ἰδοὺ νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ ἡμέρα σωτηρίας» γιὰ νὰ ἐπιτελέσουμε, ἀδελφοί μου, «ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ». Μὰ γιατί, δίκαια κανεῖς θὰ ἀναρωτηθεῖ, ὑπάρχει ἀγιωσύνη χωρὶς φόβον Θεοῦ; Τί εἶδους ἀγιωσύνη θὰ ἦταν αὐτή; Πιθανότατα ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται σὲ μιὰ ἀγιωσύνη ἐξωτερικοῦ τύπου, μὲ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικὰ ἀγιότητας, γιὰ τὴν ὁποία ἔχει ληχθεῖ τὸ φοβερό ἐκεῖνο οὐαὶ τοῦ Κυρίου· «οὐαὶ ὑμῖν... ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζεται τάφοις κεκοιμημένοις, οἵτινες ἐξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας». Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ ἀγιωσύνη πού ἐπιτελεῖται «πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις», συχνότατα δὲ καὶ πρὸς ἴδιον ὄφελος. Ἀπεναντίας, ἡ ἐν «φόβῳ Θεοῦ» ἐργασία τῆς ἀγιότητος ἐνέχει μεγάλη ταπείνωση καὶ καθόλου ταπεινοσχημία, ἐνέχει οὐσιαστικὴ ἐπίγνωση ἀμαρτωλότητος καὶ καθόλου φαρισαϊκοῦ τύπου μεγαλοστομία, δέν αὐτοπροβάλλεται πρὸς ἄγρην «φιλαγίων» χειροκροτητῶν. Ἡ ἀγιωσύνη ἐπιτελεῖται «ἐν φόβῳ Θεοῦ» ὅταν ἔχει ἐκκλησιαστικὸ φρόνημα, ὅταν ἔχει ἀπλότητα χωρὶς νὰ μεριμνᾷ καὶ νὰ τυρβάζεται περὶ πολλὰ, ὅταν γνωρίζει νὰ σιωπᾷ ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξανίσταται μὲ διάκριση, ὥστε νὰ μαρτυρεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Οἱ γνωστοὶ μας σύγχρονοι γεροντάδες πού τόσο οἰκεῖα καὶ τόσον πλησίον αἰσθανόμαστε τὴν παρουσία τους, ἀλλὰ καὶ οἱ πάμπολλοι ἄγνωστοι Ἅγιοι τοῦ καιροῦ μας, πού μπορεῖ ἀκόμη καὶ πίσω ἀπὸ τὴν κλειστὴ πόρτα τοῦ διπλανοῦ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σεῖς εἴσθε ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωντανοῦ, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός, Θά κατοικήσω μέσα τους καὶ θά περπατήσω μεταξύ τους καὶ θά εἶμαι Θεός τους καὶ αὐτοὶ θά εἶναι λαός μου. Διὰ τοῦτο φύγετε ἀπὸ μέσα ἀπ' αὐτοὺς καὶ χωρισθῆτε, λέγει ὁ Κύριος, μὴ ἐγγίζετε ἀκάθαρτον καὶ ἐγὼ θά σᾶς δεχθῶ, καὶ θά εἶμαι Πατέρας σας καὶ σεῖς θά εἴσθε υἱοὶ μου καὶ θυγατέρες, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔχομεν αὐτάς τὰς ὑποσχέσεις, ἀγαπητοί, ἄς καθαρίσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπὸ κάθε μολυσμὸν σαρκὸς καὶ πνεύματος, τελειοποιούμενοι εἰς τὴν ἀγιωσύνην μέ φόβον Θεοῦ.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθην. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ.*)

διαμερίσματος νά ἐπιτέλεσαν ἀγιωσύνη «ἐν φόβῳ Θεοῦ» σέ ἐπίρρωση τοῦ λόγου τοῦ Ἀποστόλου, ἄς ληειτουργήσουν ἀφυπνιστικά ἐντὸς μας. Τό γεγονός ὅτι ἡ ἀδιαφορία γιά τὰ πνευματικά, ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑλιστική θεώρηση τοῦ ἀνθρώπινου βίου ἔχουν γίνει κανόνας, χρειάζεται ἀκόμη περισσότερο νά κραταιώσῃ τό ἀγωνιστικό μας φρόνημα καὶ νά καλυψῶσῃ τὴ θέλησή μας γιά ἀντίσταση, καὶ νά καλλιηεργήσῃ τὸν πόθο μας γιά ἀγιότητα. Ἡ ἐργασία τῆς ἀγιότητος εἶναι ἡ ἀπάντηση στὴν ἀποστασία τοῦ καιροῦ μας· μιά ἀπάντηση πού, ὅταν ἀποφασίσουμε ὡς ἔκφραση ζωῆς νά τὴν ἐνστερνισθοῦμε, κι ἐμᾶς θά σώσῃ καὶ τοὺς γύρω μας θά προβληματίσῃ καὶ μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ θά ἐλκύσῃ πρὸς σωτηρία.

Ἀρχιμ. Α. Α.

Ἀπὸ τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΕΞΗΝΘΗΣΕΝ Η ΕΡΗΜΟΣ τοῦ Καθηγητοῦ Π.Β. Πάσχου

Θαυμαστές ἱστορίες τῶν μεγάλων Ἀσκητῶν τῆς Αἰγύπτου. Ἀπὸ τὸν ἀββᾶ Ἰωάννη τὸν προφήτη, τὸν ἀββᾶ Ἀπολλῶ, τὸν ἀββᾶ Παφνούτιο, τὸν ἀββᾶ Κόπρη κ.ἄ.

9 Ὀκτωβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ.

Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἀνδρονίκοιο ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἦχος: πλ. δ' – Ἐωθινόν: ζ' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. ζ' 16-ζ' 1 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ' 11-16.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ὀκτωβρίου, Δ' ΛΟΥΚΑ.

Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 5-15.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στίς δραστηριότητες τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἐντάσσεται καί τό ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΚΜΑΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ὥστε οἱ Κληρικοί, οἱ Κατηχητές καί οἱ Συνεργάτες τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας μας, νά ἐπικοινωνοῦν μέ ὄσους ἀπό ἐμᾶς, ἔχουν ἄλλο τρόπο ἐκφράσεως καί ἐπικοινωνίας. Τό Σεμινάριο διαρκεῖ δύο ἔτη καί ἀκολουθεῖ ἓνα ἔτος Ἐπιμορφώσεως.

- *Ἐγγραφές:* Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινά μέχρι τίς 17 Νοεμβρίου, στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας, καί κατά τίς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου.
- *Ἐναρξη μαθημάτων:* Τήν Πέμπτη, 20 Ὀκτωβρίου 2011, θά γίνει ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Σεμιναρίου.
- *Διάγραμμα Λειτουργίας:* Τά μαθήματα διαρκοῦν δύο ὥρες κάθε Πέμπτη καί γίνονται ἀνά δεκαπενθήμερο στήν Αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰωάν. Γενναδίου 14, Μονή Πετράκη).
Τό πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ Σεμιναρίου περιλαμβάνει τίς ἀκόλουθες θεματικές ἐνότητες: Στό πρῶτο καί τό δεύτερο ἔτος σπουδῶν παρέχονται βασικές γνώσεις τῆς Νοηματικῆς Γλώσσας καί στό Ἐπιμορφωτικό ἔτος, γνώσεις πού ἔχουν ἄμεση σχέση μέ τήν Κατηχητική διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας.
- *Πληροφορίες:* Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272.347-346 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00

5) «Μεγάλα ἀφιερῶματα: σέ ἁγίους καί ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr